

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 51/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. M. P. a Mgr. K. P., obaja bytom Z.; I. D., bytom Z.; Š. G. a K. J., obaja bytom Z.; F. S., bytom Z.; A. V., bytom Z.; J. S., bytom Z.; M. P., bytom Z.; Z. K. a J. K., obaja bytom Z.; A. M. a Š. M., obaja bytom Z.; V. M., bytom Z.; M. H., bytom H.; M. P., bytom Z.; D. P., bytom Z.; D. M., bytom Z.; V. P. a M. L., obaja bytom S.; J. H., bytom Z.; M. H., bytom Z.; J. K., bytom D.; Š. P., bytom Z.; B. K., bytom K.; Ing. Š. M., bytom L.; M. N. a J. N., obaja bytom K.; M. P. a J. D., obaja bytom H., zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., B. B., vo veci porušenia ich základného práva zakotveného v čl. 55 Ústavy Slovenskej republiky nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky a Úradu pre finančný trh a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. M. P., Mgr. K. P., I. D., Š. G., K. J., F. S., A. V., J. S., M. P., Z. K., J. K., A. M., Š. M., V. M., M. H., M. P., D. P., D. M., V. P., M. L., J. H., M. H., J. K., Š. P., B. K., Ing. Š. M., M. N., J. N., M. P. a J. D. odmieta z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. februára 2004 doručená sťažnosť MUDr. M. P. a Mgr. K. P., obaja bytom Z.; I. D., bytom Z.; Š. G. a K. J., obaja bytom Z.; F. S., bytom Z.; A. V., bytom Z.; J. S., bytom Z.; M. P., bytom Z.; Z. K. a J. K., obaja bytom Z.; A. M. a Š. M., obaja bytom Z.; V. M., bytom Z.; M. H., bytom H.; M. P., bytom Z.; D. P., bytom Z.; D. M., bytom Z.; V. P. a M. L., obaja bytom S.; J. H., bytom Z.; M. H., bytom Z.; J. K., bytom D.; Š. P., bytom Z.; B. K., bytom K.; Ing. Š. M., bytom L.; M. N. a J. N., obaja bytom K.; M. P. a J. D., obaja bytom H. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., B. B., vo veci porušenia základného práva zakotveného v čl. 55 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorého sa malo dopustiť svojou nečinnosťou Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a Úrad pre finančný trh.

Sťažovatelia porušenie nimi označeného základného práva spájajú s utrpením ujmy v súvislosti s uzavretím zmlúv o tichom spoločenstve, zmluvy o pôžičke, resp. zmluvy o vrátení členského podielu, predmetom ktorých bolo vloženie ich úspor do spoločností B. M. G. Invest, s. r. o., Košice, HORIZONT Slovakia o. c. p., a. s., Košice, BDV družstvo, Banská Bystrica a AGW, s. r. o., Košice za účelom ich zhodnotenia garantovaným spôsobom, ku ktorému však nedošlo, a to aj z toho dôvodu, že Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Úrad pre finančný trh a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky neplnili dôsledne svoju povinnosť kontrolovať dodržiavanie zákonnosti v rámci im zverených kompetencií. Svojou nečinnosťou podľa nich spôsobili, že subjekty, ktoré podnikali na trhu, nespĺňali zákonom predpísané podmienky a ústredné orgány štátnej správy nezasiahli v rámci možnosti zverených im zákonom.

Po tom, ako sťažovatelia využili všetky prostriedky nápravy pred označenými orgánmi štátu, v danom prípade už nemajú možnosť domáhať sa ochrany svojho základného práva na inom orgáne ako na ústavnom súde. Z uvedeného vyplýva, že podľa názoru sťažovateľov títo podľa § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z.

o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyčerpali všetky zákonné možnosti, ako sa domáhať ochrany svojho ústavného práva.

Taktiež je podľa ich názoru naplnená zákonná podmienka podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože porušenie vyššie uvedeného základného práva ku dňu podania sťažnosti u sťažovateľov stále trvá.

Sťažovatelia si zároveň podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde uplatňujú primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu ujmy vyjadrenej v peniazoch za to, že boli povinní trpieť stav finančnej ujmy vyhlásením konkurzu na uvedené spoločnosti.

Sťažovatelia na základe týchto skutočností navrhujú, aby senát ústavného súdu vyslovil podľa čl. 127 ods. 2 ústavy tento nález:

„Nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky, Úradu pre finančný trh bolo porušené základné právo sťažovateľov zakotvené v čl. 55 Ústavy Slovenskej republiky a priznáva sa im primerané finančné zadosťučinenie...“

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákonom o ústavnom súde a zisťuje, či je dôvod na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia svojho základného práva, pričom za toto označili právo upravené v čl. 55 ústavy. Článok 55 je však súčasťou tretej hlavy prvého oddielu ústavy upravujúceho princípy hospodárstva Slovenskej republiky, a nie jej druhej hlavy, v ktorej sú upravené základné práva a slobody. Sťažovatelia vo svojej sťažnosti síce označujú a citujú aj čl. 12 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 55 ods. 1 ústavy, avšak bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia a uvedenia príčinnej súvislosti ich možného porušenia postupom označených orgánov. Petit sťažnosti v časti týkajúcej sa rozhodnutia ústavného súdu smeruje však len k vysloveniu porušenia ich základného práva zakotveného v čl. 55 ústavy.

Ústavný súd vychádzajúc z § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je viazaný návrhom na začatie konania, posudzoval sťažnosť sťažovateľov vo vzťahu k možnému porušeniu ich základného práva podľa čl. 55 ústavy označeného v návrhu na rozhodnutie o ich sťažnosti. Ústavný súd uzavrel, že sťažovateľmi označené ustanovenie čl. 55 ústavy nepatrí do kategórie základných práv a slobôd podľa druhej hlavy ústavy. Z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľov odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími (finančnými) požiadavkami sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2004